

AZ ÉLTETŐ CSODÁS VIZ

Didaktikai - pedagógiai jegyzetek a film vetítéséhez:

Az általános iskola ötödik osztálya számára szóló ez a film a vízzel és a keresztséggel foglalkozik.

Víz témája aláhuzottan szerepel a Bibliában, az Ó-ban épügy mint az Ujszövetségben. Tükrözi egy kissé egy nép történelmi körülményeit, amelyet a talaj terméketlensége arra készítetett, hogy örökös aggódással vizet keressen. Isten számára azonban előnyös volt ez a helyzet: ha a víz ilyen értékes elem az ő népe számára, alkalmas a víz arra is, hogy kifejezze, ISTEN ADOMÁNYAI ÉRTÉKESÉGEINEK AZ ESZMÉJÉT nem lesz rossz, ha a gyerekek megismerik ezt a szempontot. Annak ellenére, hogy a mi körülményeink általában különbözők, a víz nem vesztette el varázsát. Ezért a víz hasznosságának áttekintése nagy haszonnal jár, hogy megértessük Isten csodás működését az emberek hasznára üdvöztetésük érdekében.

Nagyon hatásos lenne, ha ezt a filmet valami olyan esemény alkalmából vetitenék, amely a gyerekeket kapcsolatba hozza a vízzel: árvíz, jótékony eső nagy szárazság után, séta, amelynek során friss patakba merülnek a lábak forrás, amelyből élvezettel oltjuk szomjunkt... Órizkedjünk mégis, amikor azt tárgyaljuk, hogy Isten működése hogyan nyilvánul meg például a szentségekben attól, hogy segítünk a gyerekeknek; maradjunk csak a jelnél, hogy észrevegyék a jéázett valóságot: máskülönben fennáll az a veszély, hogy nem sikerül elkerülnünk egy bizonyos, "Mágikusság" zátonyát, amely úgy vélekedik az anyagi elemről /keresztvíz, szenteltvíz/ mint amely mágikus erővel rendelkezik, hogy érintésre fejtse ki hatását - ellenkezően: meg kell láttatnunk Krisztus működését Egyházának tevékenységében.

=====

AZ ÉLTETŐ CSODÁS VIZ

2. A víz nélküli föld sivataggá válik

Tudjátok mi a sivatag? Mérhetetlen homoktenger, amelyet átizzítanak a nap sugarai, száraz és poros, mert a víz teljességgel hiányzik. Az az ember, akinek át kell hatolnia a sivatagon, kémleli a látóhatárt azzal a reménnyel, hogy óázist talál, vagyis egy darab földet, ahol fű növekszik, valami forrásvíz hatására. Víz nélkül minden kiszárad és elpusztul. Könnyebben meghalunk a szomjúságtól, mint az éhségtől.

3. Víz által megújul a föld

Víz által viszont minden életre serken. Figyeljük meg, amikor hosszú szárazság után megérkezik az eső, hogyan változik meg egyszerre a természet arca.

4. Víz nélkül elpusztulnak a fák

A száraz és víz nélküli földön sok fa elpusztul lassacskán, ugyanugy mint a szárazra dobott hal.

5. Víz által kivirágzik a természet

Alig érkezik meg azonban az üdítő eső, a növények és virágok s a fűszálak úgy tűnnek szemünkbe mintha öröm töltene be őket: az élet öröme.

6. A víz sok élőlénynek természetes környezete

A víz sok élőlénynek természetes környezete, bizonyára egyike a Teremtő legnagyobb adományainak.

7. Vizzel mosakszunk

A folyóba vagy a tengerbe, vagy akár csak a fürdőkádba merülés: szép dolog, utána frissnek és tisztának érezzük magunkat. Bizonyára mindnyájan kipróbáltuk már ennek az adománynak a szépségét.

8. A vizzel szomjunkat oltjuk

A tűző napon tett hosszú ut után friss forrást találunk: olyan öröm, amelyet nem lehet leírni sem. Amikor nagyon szomjasak vagyunk, egy korty víz megújítja erőnket.

9. Mózes élővizet fakaszt a sziklából

Isten régi népe a pusztában megtapasztalta a szomjuság kínját. Isten azért engedte meg annak elviselését, mert próbára akarta tenni a bennevaló bizalmukat és csakugyan: Isten közbelépett, s a nép vezére, Mózes által élővizet fakasztott a sziklából. A nép pedig csillapította szomjuságát és dicsérte Istent.

Itt véleményt alkothatunk arról a tényről, hogy sok ember egész életén át élvezti a víz adományát, mint sok egyéb adományt is, de nem gondol arra, hogy hálát adjon érte a mennyei Atyának.

10. Jézus utnak indul apostolaival a Szichem kutjához

Bizonyára emlékeztek a szamaritánus rokonszenves epizódjára, amelyet szent János beszél el evangéliumának negyedik fejezetében.

Apostolainak társaságában egy napon annak a kutnak a közelébe ért, amelyet sok évvel azelőtt Jákob épített. Régóta nem ettek már; az apostolok azért elhatározták, hogy bemennek a városba és vásárolnak valamit.

11. Jézus a kutnál ülve

Jézus ellenben a kutnál maradt és letelepedett mellette. Meg volt a terve. Az üdvözítés terve volt az.

12. Egy szamaritánus nő vizet merit

Kevéssel ezután ime egy nő érkezik oda korsójával, hogy vizet merítsen, egy szamaritánus nő. Végignézi az ott ülő idegent, akit öltözkéről Judeainak /zsidónak/ vél. Az evangélium megjegyzi, hogy a zsidók és a szamaritánusok nem szivlelték egymást; amint gyakran megtörténik valamely ország lakói és a szomszéd ország lakói között. Mi több a zsidók önmagukat tartották Isten népe valódi tagjainak, a szamaritánusokat pedig úgy tekintették, mint kiközösített fajt.

A kölcsönös gyűlölet egyik oka volt az a tény is, hogy a szamaritánusok Garizim hegyén, amelynek lábánál található Jákob kutja, saját templomot emeltek áldozati oltárral, hogy a jeruzsálemit utánozzák.

13. "Adj innom!..."

Jézus így szólt hozzá: "Adj innom"

Bizonyára szomjas volt a tűző napon megtett hosszú ut után. Számára azonban ebben a pillanatban mindenekelőtt annak a módja volt ez, hogy beszélgetést kezdhessen vele.

14. "Hogyan...?"

Az asszony bámulva néz rá, hogy egy zsidó szóra méltat egy szamariai asszonyt. Ezután egy kissé gunyosan válaszol: "Hogyan? Zsidó létedre tőlem, szamariai asszonytól kész inni?"

15. "Ha ismernéd... Élő vizet kértél volna tőlem!"

Jézus nem viszonozza az asszony gunyosságát, hanem újra kezdi: "Ha ismernéd Isten ajándékát s azt, aki azt mondja neked: adj innom, inkább te kértél volna tőle, s ő élővizet adott volna neked."

"Élőviz" a keleti kifejezés értelmében forrásvizet /folyóvizet/ jelent, Jákob kutjának a vize nem folyóviz volt.

Az asszony csodálkozik és magyarázatot kér. Jézus jóságosan beszél hozzá, de ugyanakkor feltárja egész bűnös életét.

16. "Látom, próféta vagy... tudom, hogy eljön a Messiás..."

Az asszony zavarba kerül. Megérti, hogy rendkívüli ember előtt áll. Kérdést tesz fel, amely mindenkinek a tekintetében benne rejlik a figyelem perceiben.

"Látom, próféta vagy... tudom, hogy eljön a Messiás."

Minden zsidó tudta, hogy Dániel próféta sok évvel azelőtt megmondta, hogy hetven évhétnek kell eltelnie, mielőtt eljön Krisztus. Akkor volt ennek az időszaknak a határideje. A szamaritánus nő is ezért várt rá.

17. "Én vagyok!"

És ehhez a szegény asszonyhoz, aki bűnösnek ismerte meg magát, hozzáintézi Jézus kinyilatkoztatását:

"Én vagyok Krisztus, aki veled beszélek."

18. Az asszony elfut a hírrel

Az asszony immár megváltozott. Mindent megértett: nagy hírről értesült és nem tudja magában tartani. Megfeledkezik a vizről, amelyet merítenie kellene, megfeledkezik a vízzel, amelyet merítenie korszójáról, a városba fut és kiáltozza mindenkinek: "Jertek, van itt egy ember, aki mindent elsorolt amit csak tettem. Ő volna a Messiás?"

19. A keresztség élővize

Az élőviz, amelyet Jákob kutjának a vize jelképez, a keresztség vize az a viz, amely az életet adja, magának Isten Fiának életét közli.

20. A titokzatos viz, amely élteti az újszülötteket

Amikor a gyermeket a keresztuthoz viszik, beléje árad a Szentlélek, hogy átalakítsa őt: ime miért ír szent Pál olyan ünnepélyességgel a keresztyényeknek: "Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, s az Isten lelke lakik bennetek?" /T Kor 3, 16 /

21. ...És az idősebbeket is

Amikor pedig felnőttet keresztelnek meg a keresztviz minden bűnétől megtisztítja, amelyet élete folyamán elkövetett.

A keresztségben a keresztyény a feltámadott Jézus életét nyeri el. Mivel feltámad Krisztussal együtt, a keresztyény arra hivatott, hogy az Ur Jézus saját életét élje.

Az Egyház első idejében a hitujoncok /katekumenek/ a husvéti titok felujtásakor részesültek a keresztségben; leszálltak egy medencébe, teljesen belemerültek, mintha eltemették volna őket Krisztussal együtt, majd felmerültek, mintha feltámadtak volna. Ettől a pillanattól fogva új életet kezdtek élni: A feltámadt Krisztus életét.

22. A gyónás

Az üdvösségnek ez a csődás vize, amely kitisztulást és enyhülést nyújt a megkereszteltre más formában is leszáll azonban. Leszáll a bűnösre, aki a bűnbánat szentségéhez járul; Jézus pedig a pap által közvetíti neki az Atya bocsánatát.

23. A betegek kenete

Leszáll a betegre, aki felveszi a betegek kenetét, s nyugalmat talál testének és lelkének; elnyeri bűnei bocsánatát és ha elérkezik az Atyához való hazatérés órája, a szentség kegyelme előkészíti a nagy találkozásra.

24. Oltsuk szomjúságunkat az élőviz forrásából

Éltető csodás viz. Az Ur bőségesen bocsátja a rendelkezésünkre a liturgiában, amely az üdvösség erejét Jézusnak a szentmisében folytonosan megújuló áldozatából nyeri. Ezért szól számunkra is Izaiás próféta szava, amelyet prófétai ihlettel mondott Isten népének:

"Örömmel meritek majd a vizet az üdvösség forrásaiból.

Azon a napon így szóltok majd:

Adjatok hálát az Urnak,

Magasztaljátok nevét. .

A népek között hirdessétek tetteit,

S mondjátok el, milyen fönséges a neve.

Zengjétek dalt az Urnak, mert csodás dolgokat vitt végbe,

Szerezzen tudomást róla az egész világ." /Iz. 12, 3 - 5 /